

c) En la cotització per la contingència de desocupació s'aplica el tipus de cotització establert per a la contractació indefinida vigent en cada moment.

Article 21. *Obligació de cotitzar.*

1. L'obligació de cotitzar es manté mentre duri la relació laboral.

2. En els casos de suspensió de la relació laboral continua únicament l'obligació de cotitzar en les situacions de maternitat i risc durant l'embaràs.

CAPÍTOL IX

Protecció de Seguretat Social dels sentenciats a la pena de treball en benefici de la comunitat

Article 22. *Protecció de la Seguretat Social.*

Els sentenciats a la pena de treball en benefici de la comunitat que l'estiguin complint només estan inclosos en l'acció protectora del règim general de la Seguretat Social a efectes de les contingències d'accident de treball i malaltia professional.

Article 23. *Cotització i relacions jurídiques de Seguretat Social.*

Les persones jurídiques, en l'àmbit d'organització i direcció de les quals els penats exerceixin la seva feina, cotitzen per les contingències d'accidents de treball i malalties professionals aplicant la tarifa de primes vigent al límit mínim de cotització, i compleixen les altres obligacions envers la Seguretat Social.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en tot el que contradigui o s'oposi al que disposa aquest Reial decret.

2. Queden derogades expressament les disposicions següents:

a) El Decret 573/1967, de 16 de març, pel qual s'assimilen a treballadors per compte d'altri, a efectes de la seva inclusió en el règim general de la Seguretat Social, els reclusos que realitzin treballs penitenciaris retribuïts.

b) Els articles 134 a 152, ambdós inclusivament, del Reglament penitenciari, aprovat pel Reial decret 190/1996, de 9 de febrer.

Disposició final primera. *Desplegament normatiu.*

S'autoritza els ministres de l'Interior i de Treball i Afers Socials a dictar, en l'àmbit de les seves competències respectives, totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret, sens perjudici de les habilitacions específiques de desplegament conferides a l'organisme autònom Treball i Prestacions Penitenciàries, o l'òrgan autònom equivalent, en altres preceptes d'aquest.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això, respecte a les cotitzacions a la Seguretat Social i altres conceptes de recaptació conjunta, s'aplica amb efectes des del dia 1 de gener de 2001.

Madrid, 6 de juliol de 2001.

JUAN CARLOS R.

MINISTERI D'ECONOMIA

13172 REIAL DECRET 785/2001, de 6 de juliol, pel qual s'avança la prohibició de comercialització de les gasolines amb plom i s'estableixen les especificacions de les gasolines que les substituïxen. («BOE» 162, de 7-7-2001.)

El Reial decret 1728/1999, de 12 de novembre, pel qual es fixen les especificacions dels gasoils d'automoció i de les gasolines, va transposar parcialment la Directiva 98/70/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre, relativa a la qualitat de la gasolina i del gasoil d'automoció, i va establir les especificacions que han de complir aquests carburants a partir de l'1 de gener de 2000 i a partir de l'1 de gener de l'any 2005.

La Directiva 98/70/CE esmentada també establí la prohibició de comercialització de les gasolines amb plom, als estats membres, a partir de l'1 de gener de 2000, i preveia, això no obstant, la possibilitat d'una pròrroga per a l'aplicació de la prohibició amb la sol·licitud prèvia a la Comissió Europea, en el cas que es demostrés que aquesta prohibició implicaria dificultats socioeconòmiques greus o que, globalment, no tindria conseqüències benèfiques per al medi ambient o per a la salut.

Com a conseqüència de la sol·licitud de pròrroga per a la comercialització de gasolina amb plom presentada pel Govern espanyol, la Comissió Europea va adoptar amb data 20 de desembre de 1999 la decisió d'autoritzar el Regne d'Espanya a permetre la venda de gasolina amb plom al seu territori fins al 31 de desembre de 2001.

El Reial decret 403/2000, de 24 de març, pel qual es va prohibir la comercialització de gasolines amb plom a tot el territori nacional a partir de l'1 de gener de 2002, va completar, d'aquesta manera, la transposició de la Directiva 98/70/CE, tenint en compte la decisió de la Comissió Europea esmentada.

Tenint en compte que el parc estimat de vehicles que només puguin utilitzar gasolina amb plom a 31 de desembre de 2001 pot suposar fins a un 20 per 100 del parc de vehicles de gasolina, ha sorgit la necessitat de buscar una gasolina adequada per ser utilitzada per aquests vehicles, que són majoritàriament vehicles fabricats abans de l'any 1990.

La composició de les denominades gasolines de substitució ha de facilitar el funcionament dels vehicles abans esmentats, d'una banda quant a la resistència al martelleig —mitjançant un índex d'octà adequat— i, de l'altra, a la protecció contra el desgast de les vàlvules del motor.

El Govern espanyol, conscient de la importància de preservar el medi ambient, avança la data de prohibició de comercialització de gasolines amb plom, fixada, mitjançant el Reial decret 403/2000, de 24 de març, per al dia 1 de gener de 2002, al dia 1 d'agost de 2001.

D'acord amb la disposició addicional onzena, apartat tercer, de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, aquest Reial decret ha estat sotmès a l'informe preceptiu de la Comissió Nacional d'Energia.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 6 de juliol de 2001,

DISPOSO:

Article 1. *Prohibició de comercialització de les gasolines amb plom.*

Es prohibeix la comercialització de gasolines amb plom a tot el territori nacional a partir de l'1 d'agost de 2001.

Article 2. Definició i especificacions.

A efectes de l'establiment d'especificacions, es denominen gasolines de substitució les constituïdes per una mescla d'hidrocarburs d'origen mineral i de compostos oxigenats orgànics, destinats a l'alimentació de motors tèrmics d'encesa, amb les característiques adequades per ser utilitzades en els vehicles més antics que fins ara han utilitzat gasolina amb plom.

Les gasolines de substitució autoritzades han de complir les especificacions vigents per a les gasolines sense plom, d'acord amb els mètodes d'assaig corresponents, establerts ambdós als annexos I i III del Reial decret 1728/1999, de 12 de novembre, a excepció de l'«Índex d'Octà Research» (RON), que ha de ser igual o superior a 97, i del color, que ha de ser groc.

Article 3. Additiu.

Les gasolines de substitució, per poder ser comercialitzades, han de contenir un additiu específic que millori les característiques antirecessió de les vàlvules del motor i que permeti obtenir un carburant que compleixi les especificacions establertes i admeses en la reglamentació dels altres estats membres de la Unió Europea, amb un nivell de qualitat equivalent per a les mateixes condicions climàtiques.

En el cas d'utilitzar un additiu a base de potassi, el contingut en potassi ha de ser superior o igual a 8 mg/kg i inferior a 20 mg/kg.

Article 4. Excepció per a ús en vehicles antics de tipus especial.

S'exceptua del que disposa l'article 1 la comercialització de gasolines amb plom fins a un 0,5 per 100 com a màxim de les vendes totals de gasolines al mercat nacional, per a ús de vehicles antics de tipus especial i la distribució de les quals s'ha de dur a terme a través de grups d'interès especial. Aquestes gasolines amb plom, en tot cas, han de complir les especificacions vigents.

Disposició addicional primera. Tractament fiscal.

A partir de l'1 d'agost de 2001, les gasolines amb plom en poder de magatzemistes i detallistes tenen el mateix tractament fiscal que els productes als quals es refereix l'article 52.d) de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, quan siguin tornades a una fàbrica o dipòsit fiscal.

Disposició addicional segona. Informació sobre subministrament i preus.

A partir de l'1 d'agost de 2001, totes les instal·lacions de distribució a la menuda de productes petrolífers a vehicles que, d'acord amb el que disposa l'article 5 del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, desplegat per l'Ordre de 3 d'agost de 2000, enviaven a la Direcció General de Política Energètica i Mines informació sobre preus de la gasolina amb plom de 97 IO, han de continuar enviant la mateixa informació, relativa a la nova gasolina de substitució.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queda derogat el Reial decret 403/2000, de 24 de març, pel qual es prohibeix la comercialització de gasolines amb plom.

Disposició final primera. Habilitació normativa.

Es faculta el ministre d'Economia per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 6 de juliol de 2001.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
per a Afers Econòmics
i ministre d'Economia,
RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO

CAP DE L'ESTAT

13265 LLEI 12/2001, de 9 de juliol, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seva qualitat. («BOE» 164, de 10-7-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La política d'ocupació desenvolupada en l'última legislatura ha estat marcada fonamentalment per les reformes de l'Estatut dels treballadors produïdes per la Llei 63/1997, de mesures urgents per a la millora del mercat de treball i el foment de la contractació indefinida, derivada de l'Acord interconfederal per a l'estabilitat de l'ocupació subscrit pels interlocutors socials, i pel Reial decret llei 15/1998, de mesures urgents per a la millora del mercat de treball en relació amb el treball a temps parcial i el foment de la seva estabilitat, que reflecteix l'acord conclòs entre el Govern i les organitzacions sindicals més representatives.

La Llei 63/1997, a més de donar una nova regulació als contractes formatius i de modificar diversos aspectes de la contractació temporal, va introduir un contracte nou per al foment de la contractació indefinida, dirigit a col·lectius determinats amb dificultats especials per a l'accés al mercat de treball, caracteritzat perquè preveu una indemnització, en cas d'extinció, inferior a la de caràcter general, i amb un període inicial d'aplicació de quatre anys, i n'està prevista la continuïtat eventual més enllà del període esmentat. Per la seva banda, el Reial decret llei 15/1998 va donar una nova regulació al contracte a temps parcial, i va establir tant elements de major garantia i protecció social per als treballadors, com d'altres de flexibilitat més gran en el règim jurídic, per exemple amb la creació de les hores complementàries.

El temps transcorregut des d'aquestes reformes ha posat en relleu uns efectes globalment positius derivats, traduïts en l'increment del nombre de contractes indefinits i a temps parcial, i també ha posat en relleu problemes pràctics o disfuncions en determinades matèries, com el treball a temps parcial, dels quals ha derivat probablement que no s'hagin assolit plenament totes les